

Diàleg

Qui hi guanya?

Francesc-Marc Àlvaro, Joaquim Colominas, Agustí Colomines,
Oriol Izquierdo, Albert Sáez, Ferran Sáez i Marçal Sintes

Continua el procés per, a través de la reforma de la llei de partits polítics, illegalitzar Batasuna. A casa nostra, tot i les discrepàncies internes, CiU, que compta amb els vots del PP per acabar la legislatura, no gosarà finalment contravenir el seu aliat parlamentari i hi votarà a favor, un cop acceptades les seves previsions. Quant als socialistes catalans, tot i que hem sentit Pasqual Maragall i Jordi Solé Tura blasmar la llei, ja han anunciat que el seu posicionament al Parlament espanyol serà –per desgràcia– exactament el que els dicti el PSOE. Des del nostre punt de vista, el sí és un error, per bé que cal admetre que finalment la llei no serà aquell nyap antidemocràtic que obria la porta a la illegalització de les idees (la seva redacció original era tan ambigua que, segons com s'interpretés, permetia situar fora de la legalitat opcions tan legítimes com les de tarannà independentista o republicà). Resulta curiós que un partit, el PP, que en els últims anys no ha deixat d'omplir-se la boca amb la paraula llibertat vagi confegir una norma que no perseguia altra cosa que limitar-la. A Aznar i els seus els aniria bé llegir i, sobretot, entendre, per exemple, Rosa Luxemburg, que fa molt va deixar dit que llibertat “és sempre i exclusivament llibertat per al que pensa d'una altra manera”.

En el moment actual del debat, creiem que hem de fer-nos una sola pregunta: cal una llei dissenyada amb la finalitat declaradament particular de segregar Batasuna? A banda de l'anomalia que suposa fer una llei *ad hoc* per a un cas particular, s'ha de recordar que la democràcia espanyola ha estat insistint fins ara als activistes d'ETA i als seus entorns que no existeix cap raó per al terror, tota vegada que les seves idees es poden defensar perfectament en el marc del sistema democràtic. De forma absolutament incoherent amb aquest discurs, ens trobem que Aznar i companyia volen excloure, amb el concurs de CiU i el socialisme català, la formació radical, tot negant-li el dret a concórrer lliurement i en igualtat de condicions en el mercat polític i electoral. Som dels que creiem fermament que la violència no només es combat mitjançant l'actuació policial sinó també afavorint el diàleg i la incorporació dels violents al sistema de partits.

Alleguen determinats polítics obsessionats per l'opinió pública que, segons les enquestes, la societat catalana està majoritàriament a favor de la illegalització de Batasuna. Probablement, seria menys equivocat dir que està contra la violència. Ara bé, ningú no pot garantir que la illegalització d'una formació política com Batasuna serveixi per acabar amb el terrorisme. Res no fa pensar –tampoc l'experiència en altres lati-

tuds– que situar Batasuna fora de la llei perjudicarà ETA i la portarà cap a la seva necessària desaparició. És més: no solament hi ha el perill que la llei no doni els resultats pretesos, sinó que molts especialistes abonen la possibilitat que, en realitat, l'aplicació de la llei de partits suposi un enfortiment de l'organització terrorista pel que fa a la seva cohesió interna i també al suport que, malauradament, li presta una part important de la societat basca.

Des del punt de vista de la conveniència política de la llei, no deixa de ser

almenys curiós que aparegui just en el moment que, com van demostrar les eleccions basques de fa un any, s'està produint un important i evidentíssim transvasament electoral i de simpaties des de Batasuna cap a opcions com el PNB i Eusko Alkartasuna. Igualment, sembla inoportú promulgar una llei per illegalitzar la formació radical ara que en el seu àmbit s'està vivint un apassionat i transcendent debat entre els sectors més immobilitistes i els que han començat a censurar explícitament i en públic la violència que exerceix ETA. Ara

la nova llei pot tallar aquest doble procés. Temem que un dels principals efectes de la illegalització de Batasuna serà la intensificació de la violència, i a més pot refer la cohesió del conglomerat polític i social que hi ha al voltant d'ETA i donar arguments contra la renúncia a la violència i la participació en el debat polític democràtic.

En conclusió: a qui beneficia la iniciativa del PP? Promoure o consentir l'aprovaçió de la llei és restringir la democràcia i, probablement, fer un favor als violents.

